

Stalino KELIU

Eina 7-ji metai

1952 metų
spalio 5 d.,
sekmadienis
Nr. 79 (643)

Kaina 15 kp

Šiandien mūsų Tėvynės sos-
tinėje Maskvoje, Kremliuje,
prasidėjo VKP (b) XIX
suvažiavimas.

LKP(b) Kupiškio rajono komiteto ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

D r g. A. SNIEČKAUS pranešimo tęsinys

(Atkelta iš 78(642) nr.)

Turint galvoje, kad pagrindi-
nė agronomų ir kitų spe-
cialistų - gamybininkų ma-
sė dabartiniu metu persike-
lia į MTS, reikia pagerinti
agronominį kolūkių aptarna-
vimą iš MTS pusės, užtikrinti
griežčiausią darbų kokybės
kolūkiuose kontrolę.

Reikia pagerinti partinių
komitetų, žemės ūkio skyrių
darbą, pradedant nuo LKP(b)
CK, pašalinti rimtus trūku-
mus jų darbe partijos direk-
tyvų vykdymo tikrinimo, o

Darbo žmonių materialinės gerovės augimas

Naujas pasireiškimas komu-
nistų partijos ir Tarybų
valstybės rūpinimosi tarybi-
nių žmonių gerove yra direk-
tyvų projekte numatyta plati
mūsų liaudies tolesnio mate-
rialinės gerovės ir kultūrinio
lygio augimo programa.

Nenukrypstamai auga Ta-
rybų Lietuvos darbo žmonių
gerovė. Visiems laikams pra-
ėjo niaurūs buržuazijos val-
dymo metai, kada siautėjo
nedarbas ir krizės, vargas ir
skurdas.

Ryškus partijos ir vyriausybės
rūpinimasis darbo žmo-
nių gerove, respublikos so-
cialistinės ekonomikos išvys-
tymo rodiklis yra valstybi-
nis biudžetas.

Per ataskaitinį laikotarpį
33,9 procento biudžetinių lė-
šų išleista respublikos liau-
dies ūkiui finansuoti, 50,5
procento perduota gyventojams
kaip išlaidos mokyk-
loms, kultūros-švietimo įstaigoms,
vaikų namams ir lop-
šeliams, invalidų ir pasenu-
sių namams, ligoninėms iš-
laikyti ir kitoms sociali-
nėms-kultūrinėms priemonėms.

Per tą patį laikotarpį, iš-
augus darbininkų ir tarnautojų
skaičiui mūsų respublikoje
38,3 procento, darbo už-
mokesčio fondas padidėjo
50 procentų.

Ryšium su mūsų partijos
ir Tarybinės vyriausybės
vykdomu sistemingu kainų
mažinimu masinio vartojimo
reikmenims, žymiai padidėjo
darbininkų ir tarnautojų rea-
lusis darbo užmokestis, su-
mažėjo valstiečių išlaidos

taip pat žemės ūkio kadrų
parinkimo ir auklėjimo srityje.

Respublikos partinė orga-
nizacija turi mobilizuoti visas
komunistų, komjaunuolių, kolū-
kiečių, MTS ir tarybinių
ūkinių darbuotojų, žemės ūkio
specialistų jėgas tam, kad bū-
tų sėkmingai išspręstas svar-
biausias uždavinys žemės
ūkio srityje — pakelti visų žemės
ūkio kultūrų derlingumą, toliau
padidinti visuomeninių gyvulių
skaičių, žymiai pakeliant tuo pat metu
jų produktyvumą.

pramoninėms prekėms įsigyti.
Respublikos gyventojai 1951
metais pramogės ir maisto
prekių pirkė 34 proc. dau-
giau, negu 1948 metais.

Būtina užtikrinti tolesnį
visuomeninio maitinimo tinklo
išplėtimą ir pagerinti vi-
suomeninio maitinimo kokybę.

Lietuvos vartotojų koope-
racijos sąjungos labai svar-
bus uždavinys — nenukryp-
stamai didinti pajininkų skai-
čių; būtina vystyti kooperati-
vinę demokratiją, plačiau
įtraukti kolūkiečius į aktyvų
kooperatinių organizacijų dar-
bą.

Partiniai ir tarybiniai orga-
nai turi organizuoti nuolatinę
prekiaujančių organizacijų
kontrolę, ryžtingai kovoti
prieš pirkėjų apgaudinėjimą
matuojant ir sveriant prekes
ir prieš grobstymus.

Gydymo įstaigų tinklas iš-
augo beveik du kartus, lovų
ligoninėse skaičius padidėjo
45 proc., o palyginti su 1940
metais — du su puse karto.
Naujuose rajonų centruose
atidaryta daugiau kaip 30
specializuotų gydymo įstaigų.

Didelis darbas atliktas at-
kuriant ir toliau išvystant
respublikos kurortus. Res-
publikos sanatorijose ir poilsio
namuose kasmet gydosi
ir ilsisi daugiau kaip 30 tūk-
stančių darbo žmonių.

Tačiau to visiškai nepakan-
ka. Mūsų uždavinys — vi-
sokeriopai vystyti kurortus,
sutvarkyti juos. Kurortai turi
aptarnauti geriau ir žymiai
didesnį darbo žmonių skaičių,
negu dabar.

Dabar žmonių socialiniam

aprupinimui išleista apie 700
milijonų rublių, tame tarpe
daugiau kaip 380 milijonų
rublių pašalpų išmokėta dau-
giau kaip 100 tūkstančių mo-
tinoms. Didžiojo Tėvynės
karo invalidams ir darbo in-
validams išmokėta daugiau
kaip 300 milijonų rublių pen-
sijų ir pašalpų.

Vis dar nepatenkinamai
sutvarkytas gyventojų medi-
cininis aptarnavimas dauge-
lyje kaimo rajonų, kur gydy-
mo įstaigos neaprupintos gy-
dytojų ir vidurinių medicinos
darbuotojų kadrų; silpnai
vykdomas profilaktinis darbas
įspėjant susirgimus ir keliant
sanitarinę kultūrą gyventojų
tarpe.

Socialinio aprūpinimo mi-
nisterijos organuose vis dar
neišgyvendinti vilkinimo, dar-
bo žmonių skundų ir pareiš-
kimų formalaus - biurokrati-
nio svarstymo faktai. Būtina
imtis visų priemonių šiems
trūkumams ryžtingai pašalinti.

Išsiplėtė vaikų lopšelių ir
vaikų darželių tinklas. Ūki-
nių darbuotojų ir profsąjungi-
nių organizacijų uždavinys ir
toliau plėsti vaikų įstaigas.
Reikia visokeriopai plėsti
vaikų darželių ir lopšelių
steigimą kolūkiuose ir ta-
rybiniuose ūkiuose.

Pokariniais metais respub-
likoje perduota eksploatacijai
daugiau kaip vienas milijonas
kvadratinų metrų gyvenamo-
jo ploto, atsirado naujos dar-
bininkų gyvenvietės, pasta-
tyta ir atkurta daug mokyklų
ir ligoninių, kultūros-švietimo
ir buitinių įstaigų.

Sąjunginės vyriausybės ir
asmeniškai draugo Stalino
milžiniškos pagalbos ir rūpi-
nimosi dėka atlikti žymūs
darbai atstatant ir toliau iš-
vystant respublikos sostinę —
Vilniaus miestą.

Dideli darbai atlikti miestų
ir rajoninių centrų sutvarky-
mo srityje.

Tačiau mūsų darbe sutvar-
kant miestus ir rajoninius
centrus, komunalinio-buitinio
gyventojų aptarnavimo srity-
je, ypač gyvenamųjų namų
statybos srityje, yra rimtų
trūkumų ir spragų.

Ūkinių vadovų, statybinių
organizacijų ir profsąjunginių
organizacijų darbuotojų už-

davinys — panaudoti visas
lėšas, skiriamas gyvenamųjų
namų statybai. Miesto orga-
nizacijos turi skirti rimtą dė-
mesį Vilniaus miesto gyve-
namųjų namų fondui išsau-
goti. Tai, visų pirma, liečia
Vilniaus miesto Darbo žmo-
nių deputatų tarybos vykdo-
majį komitetą.

Tolesnis liaudies ūkio iš-
vystymas, darbo žmonių ge-
rovės ir kultūros kilimas rei-
ikalauja mobilizuoti visus re-

Partinis-organizacinis darbas

Gerindami partinį-organi-
zacinį darbą, mes nenukryp-
stamai vadovavomės VKP(b)
CK nurodymais. Didelę
reikšmę partiniam-organi-
zaciniam darbui pagerinti turė-
jo naujas administratyvinis
padalijimas, kuris buvo įvyk-
dytas 1950 metais. Ši prie-
monė labiau priartino vado-
vavimą prie masių, įgalino
padaryti jį konkretesnę, gy-
vesnę ir operatyvesnę.

Praėjusieji ataskaitiniai
rinkiminiai partiniai susirin-
kimai ir konferencijos paro-
dė išaugusią partinių orga-
nizacijų jėgą, žymų komu-
nistų aktyvumo ir sąmonin-
gumo pakilimą.

Ataskaitiniuose - rinkimi-
niuose susirinkimuose ir
konferencijose komunistai
išvystytos bolševiki-
nės kritikos ir savikritikos
pagrindu kėlė trūkumus, ro-
dė kelius jiems pašalinti.
Komunistai reikalavo page-
rinti vadovavimą pirminėms
partinėms organizacijoms ir
žemutiniams partiniams or-
ganams, sutvarkyti vykdy-
mo tikrinimą, vystyti bolše-
vikinę kritiką, visokeriopai
remti kritiką iš apačios.

Reikia pasakyti, kad ata-
skaitiniuose-rinkiminiuose su-
sirinkimuose ir konferencijo-
se teisingai buvo kritikuoja-
mas LKP(b) CK ir jo skyrių
darbas.

Itin aktyviai išsivystė par-
tinių organizacijų darbas,
paskelbus projektą partijos
XIX suvažiavimo direktyvų
dėl naujojo penkmečio pla-
no ir naujų Tarybų Sąjungos
Komunistų partijos įstatų
projektą.

Komunistai ne tik vieningai

zervus, protingai, apgalvotai
panaudoti kiekvieną kapeiką.

Tačiau finansiniai ir banko
organai nepakankamai vykdo
kontrolę, kaip įmonės ir or-
ganizacijos panaudoja lėšas,
silpnai kovoja ūkinių organi-
zacijų mokamajai drausmei
pakelti ir negauna kiek rei-
kiant į valstybinį biudžetą
žymių apyvartos mokesčio ir
atskaitymų nuo pelno sumų.

Finansiniai organai turi
šiuos trūkumus pašalinti.

pritaria šiems dokumentams,
bet ir pateikia savo pasta-
bų ir pasiūlymų, išvysto mū-
sų darbo trūkumų kritiką.

Per laikotarpį nuo VI iki
VII suvažiavimo partinė or-
ganizacija žymiai padidėjo.
Partinė organizacija auga
sąskaita geriausios dalies
darbininkų, kolūkiečių ir in-
teligentijos, ištikimų Lenino
— Stalino partijos reikalui.

Tačiau partinės organiza-
cijos augimo reikale miestų
komitetai, rajonų komitetai
ir pirminės partinės organi-
zacijos turi rimtų trūkumų
ir klaidų. Šių trūkumų ir
klaidų esmė yra ta, kad pas-
mus organizacijoje dar tebė-
ra faktų, kai vaikomasi pri-
imamų į VKP(b) eiles skai-
čiaus ir pažeidžiamas bolše-
vikinis principas individua-
laus atrinkimo priimant į
partiją. Sūričių komitetai,
miestų komitetai ir rajonų
komitetai vis dar neskiria
nuolatinio dėmesio priėmimo
į partiją klausimams, o taip
pat nepakankamai dirba bol-
ševikiškai auklėjant partijos
kandidatus ir paruošiant juos
įstojimui į VKP(b) narius.

Naujų partijos įstatų pro-
jekte partijos nariams užde-
damos didelės pareigos. Tai
įpareigoja kiekvieną pirminę
partinę organizaciją, kiekvie-
ną partijos rajono komitetą
pakelti atsakingumą už griež-
tą, individualų atrinkimą į
komunistų partijos eiles žmo-
nių, sugebančių iš tikrųjų
įvykdyti didžiosios Lenino —
Stalino partijos nario parei-
gas.

Partinėse organizacijose
atsilieka jaunųjų komunistų
auklėjimo darbas. Būtina page-
rinti naujai priimtų į partiją

(Nukelta į 2-rą psl.)

D r g. A. S N I E Č K A U S p r a n e š i m o t e s i n y s

(Atkelta iš 1-mo psl.)

idėjinį auklėjimą, įtraukti juos į aktyvų visuomeninį-politinį darbą.

Per pastaruosius metus žymiai išsiplėtė pirminių partinių organizacijų tinklas, ypač kaime. Mūsų pirminės partinės organizacijos išaugo organizaciniu ir politiniu atžvilgiais.

Per šiuos metus iškilo nauji vadovaujančių darbuotojų kadrai. Šiems draugams reikia nuolat padėti jų politinio parengimo darbe.

Šiomet pirminių partinių organizacijų sekretoriai mokėsi mėnesiniuose kursuose prie partijos sričių komitetų ir trijų mėnesių kursuose prie Lietuvos KP(b) CK, dažniau surengiami sekretorių seminarai prie partijos rajonų ir miestų komitetų. Visa tai padėjo pagerinti pirminių partinių organizacijų darbą.

Tačiau mes turime dar daug padaryti, gerindami pirminių partinių organizacijų darbą.

Partijos rajonų ir miestų komitetai neįvertina kaip reikiant partinių susirinkimų reikšmės, kaip ypatingai svarbios priemonės partijos nariams auklėti ir jiems įtraukti į aktyvų darbą, nesima priemonių, kad šie susirinkimai būtų reguliariai rengiami, gerai paruošiami, kad juose būtų vystoma kritika ir savikritika. Esama nemaža atvejų, kuomet susirinkimai pirminėse partinėse organizacijose nerengiami po 2–3 mėnesius.

LKP(b) Centro Komite, partijos sričių, miestų ir rajonų komitetuose labai silpnai studijuojamas ir apibendinamas pirminių partinių organizacijų darbo patyrimas. Pas mus dar daug yra pirminių partinių organizacijų, kurios neužtikrina reikiamu mastu savo avangardinio vaidmens, nepanaudoja savo teisių, kurias nustatė partijos įstatai.

Uždavinys yra tas, kad visokeriopai būtų stiprinamos pirminės partinės organizacijos, būtų tobulinamas jų darbas. Reikia padaryti galą abejingai pažiūrai į pirminių partinių organizacijų darbą. Mes turime faktų, liudijančių apie tai, kad kai kur rajonų komitetų sekretoriai, net ir kai kurie sričių komitetų darbuotojai užmiršo kelią į pirminę partinę organizaciją. Štai, pavyzdžiui, partijos Prienų, Jiezno rajonų komitetų sekretoriai, apsilankydami kolūkiuose, visiškai nesidomi pirminių partinių organizacijų darbu. Kas gi

nuostabaus, kad šiuose rajonuose rimtos klaidos neišgyvendinamos, o kartojamos, ir darbas vyksta labai blogai.

Reikia iš pagrindų pagerinti vadovavimą pirminėms partinėms organizacijoms, mobilizuojant kiekvieną komunistą į aktyvią kovą už partijos ir vyriausybės nutarimus. Mums iškeltas uždavinys labiau diferencijuotai vadovauti rajonų komitetams. Vykdam šį uždavinį, yra pasiekti kai kurie rezultatai.

Kartu reikia pažymėti, kad daugelio partijos rajonų komitetų darbe yra rimtų trūkumų. Svarbiausi trūkumai — žemas organizatorinio ir politinio darbo masėse lygis, nepakankamas partinio-politinio ir ūkinio darbo derinimas.

Užuot stiprinę tarybines ir ūkines organizacijas, nuolat vadovavę jų veiklai bei jas kontroliavę, kai kurie partijos rajonų komitetai dažnai tas organizacijas pakeičia darbe, imasi spręsti visus, net smulkius klausimus ir tuo silpnina partinį-organizacinį ir partinį-politinį darbą. Tai, kaip taisyklė, daroma dangstantis tuo, kad, esą, partinis komitetas „negali iš savo rankų išleisti to ar kito reikalo“. Tačiau praktika rodo, kad kaip tik tokiais atvejais rajoninis komitetas išleidžia iš savo rankų svarbiausią dalyką, būtent — partinį vadovavimą.

Partijos rajonų ir miestų komitetų darbo lygis žymiai dalimi priklauso nuo to, kiek konkrečiai ir operatyviai jiems vadovauja partijos sričių komitetai.

Lietuvos KP(b) sričių komitetai kiek pagerino vadovavimą partijos rajonų ir miestų komitetams, dažniau svarsto jų darbo ataskaitas. Tačiau Lietuvos KP(b) sričių komitetai vis dar toli gražu nepakankamai vadovauja partijos rajonų ir miestų komitetams.

Ypač rimtų trūkumų šiuo atžvilgiu prileido Lietuvos KP(b) Kauno srities komitetas, kuris silpnai nagrinėja rajonų partinį gyvenimą, labai pavėluotai sužino apie atskirų rajonų komitetų veiklos trūkumus ir klaidas. Klausydamas partijos rajonų komitetų ataskaitas ir priimdami ryšium su jomis savo nutarimus, srities komitetas mažai tesirūpina tų nutarimų įgyvendinimu, visiškai nepakankamai teikia rajonų komitetams praktinę pagalbą organizuojant partinį darbą ir keliant jų vadovavimo

ūkinei bei kultūrinei statybai lygi.

Tikrinant partijos rajonų komitetų veiklą, ryšium su jų ataskaitomis srities komiteto biure, srities komiteto sekretoriai ir skyrių vedėjai nedalyvauja, šį ypatingai svarbų darbą pavesdami srities komiteto instruktoriams. Be to, reikia pasakyti, kad pastaruoju metu Lietuvos KP(b) srities komitetas visiškai nustojo svarstęs rajonų komitetų darbo ataskaitas: šiemet apsvartė tik vieną ataskaitą apie Šakių rajono komiteto darbą.

Rajonų komitetams nepakankamai vadovauja Vilniaus srities komitetas. Srities komitetas vis dar silpnai palaiko ryšius su rajonų partinėmis organizacijomis, blogai žino padėtį rajonuose, laiku nesiima priemonių rajonų komitetų darbo trūkumams pašalinti. Pavyzdžiui, srities komitetas ilgą laiką nepastebėjo, kad Utenos rajono komitetas užleido organizacinį - partinį ir masinį-politinį darbą.

Sričių komitetų uždavinys yra vadovauti rajonų komitetams diferencijuotai, siekti likviduoti dar tebesantį eilėje rajonų žemės ūkio atsilikimą.

Už sričių komitetų darbo trūkumus yra atsakingas Lietuvos KP(b) CK. Centro Komiteto biuras ėmėsi priemonių sričių komitetų darbui pagerinti. Tačiau CK biuras ir CK skyriai nepakankamai organizavo ir kontroliavo savo sprendimų vykdymą. CK sekretoriai ir skyrių vedėjai nepalaikė būtinų gyvų ryšių su sričių komitetais. Jeigu, pavyzdžiui, partinių, profsajunginių ir komjaunimo organų skyrius būtų palaikęs nuolatinis ryšius su sričių komitetais, tai jis laiku būtų atskleidęs stambius trūkumus sričių komitetų darbe ir būtų suteikęs jiems didelę pagalbą šalinant trūkumus.

Partinių, profsajunginių ir komjaunimo organų skyriaus darbuotojai daug laiko išbūna srityse ir rajonuose, bet vyksta ten atskiriems uždaviniams atlikti. Retai pasitaiko, kad vadovaujantieji skyriaus darbuotojai, atsakingi organizatoriai galėtų giliau ištirti organizacinio-partinio darbo būklę ir padėti srities arba rajono komitetui vietoje ištaisyti esamus trūkumus, organizuoti partinių sprendimų vykdymą.

CK turi pagerinti darbo stilių, labiau kvalifikuotai vadovauti sričių komitetams.

Kadrų parinkimas, paskirstymas ir auklėjimas užima labai svarbią vietą mūsų partijos veikloje. Kadrai yra lemiamoji partinio ir valstybinio vadovavimo jėga.

VKP(b) CK ir asmeniškai draugo Stalino rūpinimosi dėka Tarybų Lietuvoje išugdyti gausūs partinių, tarybinių ir ūkinių darbuotojų kadrai, sugebantieji įgyvendinti bolševikų partijos politiką. Lietuvos KP(b) CK intensyviai vykdė VKP(b) CK iškeltą uždavinį dėl tolesnio nacionalinių kadrų iškėlimo. Vykdam šį uždavinį, VKP(b) CK teikė mums milžinišką pagalbą.

Pagerėjo idėjinio-politinio kadrų auklėjimo darbas. Vadovaujantieji kadrai plačiau įtraukti į partinio švietimo tinklą. Prie Lietuvos KP(b) CK buvo rengiami partijos rajonų ir miestų komitetų sekretorių seminarai. Lietuvos KP(b) sričių komitetuose buvo surengti rajonų ir miestų komitetų skyrių vedėjų seminarai. Taip pat buvo surengtas rajonų vykdomųjų komitetų pirminių 10 dienų seminaras. Tačiau to, žinoma, toli gražu dar nepakanka.

Respublikos partinės organizacijos darbe kadrų parinkimo, paskirstymo ir auklėjimo srityje yra rimtų trūkumų ir klaidų.

Iškeliant darbuotojus, neretai buvo pažeidžiami bolševikiniai principai parinkti kadrus pagal dalykinius ir politinius požymius, dėl to buvo faktų, kai į vadovaujančius postus buvo skiriami silpni ir neturintieji iniciatyvos darbuotojai.

Reikia pasakyti, kad tokių klaidų darė ir Lietuvos KP(b) CK.

CK XIII plenumas pažymėjo rimtus trūkumus darbe su kadrais respublikos ministerijose ir žinybose. Kai kurie ministrai kadrų parinkimą ir paskirstymą paveda antraeiliams darbuotojams, ministerijų kolegijose šie klausimai nesvarstomi. Kai kuriose ministerijose, pavyzdžiui, Švietimo ministerijoje, tvirtinamų darbuotojų sudėtis yra labai susiaurinta. Buvo atskleisti stambūs trūkumai parenkant, paskirstant ir auklėjant kadrus Lengvosios pramonės bei Maisto pramonės ministerijose.

Vilniaus ir Šiaulių sričių partinėse konferencijose aštoriai buvo kritikuoti Mėsos ir pieno pramonės ministerijos vadovai už pažeidimą bolševikinio kadrų parinkimo ir paskirstymo principo.

Vienas iš rimtų trūkumų darbe su kadrais yra tai, kad vadovaujantieji darbuotojai, ypač rajoninių organizacijų, dažnai keičiami ir didelis jų tekamumas. Pagrindinė didelio kadrų tekamumo priežastis yra neteisinga pažiūra į kadrų parinkimą.

Šiais metais kadrų keičiamumas dėl nesugebėjimo dirbti arba netinkamumo žymiai sumažėjo, bet vis dėlto dar tebėra didelis.

Lietuvos KP(b) CK ir partijos sričių komitetai nepakankamai skiria dėmesio kadrų paskirstymui svarbiausiose ūkinės ir kultūrinės statybos baruose ir atsilikusių rajonų sustiprinimui kadrais. Menkai sustiprinti kadrais tarybiniai organai, ypač kaimiškųjų rajonų vykdomieji komitetai.

Lietuvos KP(b) CK, sričių ir rajonų komitetų darbe pasitaikydavo netikusi praktika perkelti darbą sužlugdžiusius darbuotojus iš vieno vadovaujančio darbo į kitą.

Partinio darbo tolesnio pakėlimo uždaviniai, išplaukiantieji iš pakeistųjų partijos įstatų projekto, sėkmingas milžiniškos stalininės komunistinio statybos programos išsprendimas — visa tai reikalauja rimtai pagerinti darbą su kadrais.

Vienas iš svarbiausių uždavinių teisingai parenkant ir paskirstant kadrus yra tas, kad laiku būtų išaiškintos silpnos vietos ir imtasi priemonių vadovavimui sustiprinti.

Mes turime ryžtingai pašalinti kadrų parinkimo, paskirstymo ir auklėjimo trūkumus, griežtai vadovautis VKP(b) CK ir draugo Stalino nurodymais dėl iškėlimo į vadovaujančius postus žmonių, patikrintų praktiniame darbe, tinkamų dalykiniu ir politiniu atžvilgiu, auklėti kadrus griežčiausio partinės ir valstybinės drausmės laikymosi ir nesutaikinosios pažiūros į trūkumus dvasia.

Mes turime nenukrypsta- mai vykdyti VKP(b) CK nurodymus drąsiai kelti į vadovaujančius postus naujus bolševikinius kadrus iš lietuvių, teigiamai pasirodžiusių praktiniame darbe.

Parenkant kadrus, reikia rodyti bolševikinį budrumą.

Pakeistųjų partijos įstatų projektas reikalauja iš kiekvieno partijos nario bet kuriose partijos skirtose pareigose nenukrypsta- mai vykdyti partijos nurodymus dėl teisingo kadrų parinkimo pagal jų politines ir dalyki- (Nukelta iš 3-čią psl.)

Drg. A. SNIEČKAUS pranešimo tęsinys

(Atkelta iš 2-ro psl.)

nes savybes. Darbuotojų parinkimas remiantis bičiuliškais santykiais, asmeniniu atsidavimu ir giminyste nesusiderinamas su buvimu partijoje.

Reikia pasakyti, kad partijos ir vyriausybės nutarimų ir savo pačių nutarimų vykdymo organizavimas, o taip pat jų vykdymo tikrinimas daugelyje partijos rajonų komitetų, miestų komitetų ir sričių komitetų atliekamas blogai. Daug rimtų trūkumų šiame darbe yra ir Lietuvos KP(b) CK aparate ir pas Lietuvos KP(b) CK sekretorius.

Lietuvos KP(b) CK, sričių komitetai, miestų komitetai ir rajonų komitetai priima daug nutarimų įvairiais klausimais. Tačiau šitie nutarimai neretai nepakankamai vykdomi. Nesant teisingai sutvarkytam vykdymo tikrinimui, mes daug prarandame visame mūsų darbe.

Nuolatinės kovos dėl aukščiau stovinčių partinių organų ir savo pačių nutarimų įgyvendinimo nebuvimas negali būti vertinamas kitaip, kaip rimtas drausmės pažeidimas, kuris veda į partinės organizacijos kovingumo silpninimą. Tai negali būti pakenčiama. Kiekvienas partijos narys turi būti aktyvus kovotojas už partinių nutarimų vykdymą. „Partijos nariui nepakanka tik sutikti su partiniais sprendimais, — sakoma pakeistų partijos įstatų teksto projekte, — partijos narys privalo kovoti už šių sprendimų įgyvendinimą. Pasyvi ir formali komunistų pažiūra į partijos sprendimus silpnina partijos kovingumą ir todėl yra nesusiderinama su buvimu jos eilėse“.

Galingas ginklas bolševizmo arsenale, mūsų visuomenės vystymosi varomoji jėga yra kritikos ir savikritikos metodas.

Mūsų partija visuomet skyrė didžiulį dėmesį kritikos ir savikritikos vystymui. Su nauja jėga kalba apie tai pakeistų partijos įstatų projektas, kuris įpareigoja kiekvieną partijos narį „vystyti savikritiką ir kritiką iš apačios, kelti aikštėn trūkumus darbe ir siekti jų pašalinimo, kovoti prieš paradinę gerovę ir apsvaigimą nuo laimėjimų darbe“.

Augant respublikos partinių organizacijų sąmoningumui ir kovingumui, jose vis labiau vystoma kritika ir savikritika.

Kartu reikia pažymėti, kad kritika ir savikritika nepakankamai išvystyta mūsų respublikinėje partinėje organizacijoje. Neretai kritika yra nepakankamai veiksminga.

Svarstant Lietuvos KP(b) CK biure partijos Šiaulių srities komiteto ataskaitą, buvo iškelta, kad daugelis rimtų trūkumų, vadovaujant pramonei, žemės ūkiui, ideologiniam darbui, susiję kaip tik su tuo, kad partijos srities komitetas ir jo sekretoriai silpnai vystė savikritiką ir kritiką iš apačios.

Svarbiausia priemonė kritikai ir savikritikai vystyti yra bolševikinė spauda. Pastaruoju metu respublikinėje spaudoje pasirodo daugiau kritinės medžiagos.

Kartu su tuo laikraščiai „Tiesa“, „Sovietskaja Litva“ ir kiti praeina pro šalį rimtų trūkumų partinių ir tarybinių organizacijų darbe, silpnai kovoja už kritikos veiksmingumą.

Kritika neišvystyta pakankamu mastu ir eilėje partinių ir tarybinių įstaigų bei organizacijų.

Silpnai vystoma kritika mūsų ministerijose, o partinės organizacijos jose neretai yra pasyvios, taikstosi su dideliais trūkumais ministerijų aparato darbe, nereikalauja pakankamu mastu iš komunistų už patikėtą jiems darbo barą.

Antai, pavyzdžiui, savo laiku Vietinės pramonės ministerijos partinė organizacija buvo kritikuojama už tai, kad ji taikstėsi su rimčiausiais trūkumais ministerijos bendradarbių darbe. Partinė organizacija nereaguodavo į valstybinės drausmės pažeidimus, nematė pravaikštų, fiktyvių komandiruočių, privačiaverslininkiškos veiklos faktų, nematė prirašinėjimų ir kitų pažeidimų.

Vito vardo fabriko direktorius, partijos narys drg. Kaplanas ne kartą buvo komunistų ir nepartinių darbininkų kritikuojamas už rimtus trūkumus ir spragas darbe. Užuo bolševikiškai reagavęs į kritiką, drg. Kaplanas jos nepripažįsta, priešpastato save partinei organizacijai, ne tik pirminei, bet ir rajoninei. Tai buvo pažymėta Vilniaus srities partinėje konferencijoje.

Žemės ūkio ministerijos partinė organizacija silpnai atskleidžia trūkumus ministerijos darbe. To išdavoje didelis ministerijos aparatas nėra tinkamai mobilizuotas

įgyvendinti tiems svarbiems uždaviniams, kurie jam iškelti, silpnai įdiegia priešakinės agrotechnikos pasiekimus, labai nepatenkinamai įtraukia savo didelę specialistų armiją į kolūkių stiprinimo reikalą.

Rimtas trūkumas, kuris trukdo kritikos vystymą, yra neteisingas reagavimas į kritiką iš apačios.

Lietuvos KP(b) CK XIII plenumė buvo kritikuojamas Kauno vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Federavičius už tai, kad jis mėgina slopinti kritiką jo adresu ir srities vykdomojo komiteto adresu, neteisingai reaguoja į ją, nedaro tinkamų išvadų iš jos.

Kauno srities partinėje konferencijoje drg. Federavičius taip pat buvo kritikuojamas už kritikos slopinimo faktus. Reikia su visu rimtumu įspėti drg. Federavičių.

Mūsų partinės organizacijos praktika su visu įtikinamumu liudija, koks pavojingas yra kritikos užgniaužimas. Nusikaltimai ir priešiški išpuoliai tam tikrą laiką gali likti neatskleisti tik dėl nebuvimo kritikos, kuri kaip tik dėl to ir užgniaužiama priešų ir nusikaltėlių, kad jie ramiai galėtų dirbti savo priešišką ir antipartinį darbą.

Įstatų projekte aiškiai pasakyta, kad: „kritikos užgniaužimas yra sunki piktybė. Tas, kuris slopina kritiką, pakeičia ją paradiškumu ir gyrimu, negali būti partijos eilėse“.

Su visu bolševikiniu ryžtingumu reikia kovoti prieš tuos, kas užgniaužia kritiką, slopina ją. Negalima užmiršti, kad kritikos užgniaužėjai veikia, kaip taisyklė, ne tiesiai, o maskuojasi, dažnai žodžiais kovoja už kritiką, o iš tikrųjų persekioja kiekvieną, kas išdrįsta kritikuoti jų darbą.

Reikia pasakyti, kad trūkumų vystant kritiką respublikoje būtų buvę mažiau, jeigu Lietuvos KP(b) CK biuras ryžtingiau būtų kovojęs už kritikos išvystymą, būtų ėmęsis ryžtingų priemonių prieš žmones, kurie neatsižvelgia į kritiką, nedaro iš jos išvadų, užgniaužia ją.

Kritikos išvystymo uždavinys tenka mums, komunistams.

Komunistas turi atminti, kad jo uždavinys — aktyviai vystyti kritiką, kad jis atsako už kritikos būklę tame bare, kur jis dirba.

Vystant kritiką, negalima užmiršti, kad šito negalima padaryti nevedant ryžtingiausios kovos prieš tuos žmo-

nes, kurie mėgina užgniaužti kritiką, šmeiždami ir juodindami kritikuojančius.

Svarbiausioji sąlyga bolševikinei kritikai ir savikritikai partinėse organizacijose išvystyti yra griežtas laikymasis vidinės partinės demokratijos, kuri, draugo Stalino apibrėžimu, reiškia partinių masių aktyvumo pakilimą, jų įtraukimą į partijos vadovavimo reikalą.

Būtina reguliariai rengti partinių komitetų plenumus, partinius susirinkimus, partinio aktyvo susirinkimus, partines konferencijas, kuriose komunistai turi laisvai ir dalykiškai svarstyti partinės politikos klausimus.

Tuo tarpu partijos Vilniaus srities komiteto praktikoje buvo nepakenčiamų faktų: per pusantų metų buvo surengta vos penki plenariniai posėdžiai ir vienas srities partinio aktyvo susirinkimas.

Esama atvejų, kuomet buvo pažeidžiami įstatų nuostatai dėl plenumų sušaukimo ir iš kai kurių Lietuvos KP(b) rajonų komitetų pusės. Antai, Jonavos, Kybartų, Marijampolės rajonų komitetai šiais metais surengė po vieną plenumą.

Panašūs faktai priveda prie to, kad kai kurie partiniai darbuotojai pradeda jaustis nepriklausomais nuo partinės organizacijos.

Komunistai turi kelti sau uždavinį visokeriopai vystyti darbo žmonių masių aktyvumą.

Stiprinant ryšius su masėmis, vystant kritiką iš apačios, didelę reikšmę turi darbo žmonių laišakai, kurie padeda iškelti trūkumus ir įvykdyti keliamus mums uždavinius. Partinių ir tarybinių organų pareiga — užtikrinti visas sąlygas, siekiant dar labiau pakelti darbo žmonių masių aktyvumą, stiprinti ryšius su masėmis, kas yra mūsų partijos jėgos ir galybės laidas.

Nuo Lietuvos KP(b) VI suvažiavimo respublikos komjaunimo organizacija išaugo beveik tris kartus.

Pirminės komjaunimo organizacijos sukurtos daugumoje kolūkių, visose MTS, tarybiniuose ūkiuose, aukštosiose mokyklose, technikuose, visose vidurinėse mokyklose.

Siek tiek pagerėjo idėjinis-politinis komjaunuolių ir jaunimo auklėjimas. Praėjusiais mokslo metais komjaunimo politiniuose rateliuose ir partinio švietimo tinkle mokėsi daugiau kaip 45.000 komjaunuolių ir jaunimo, nepriklau-

sančio komjaunimui. Pusė respublikos komjaunuolių mokosi aukštosiose ir vidurinėse mokyklose, darbininkų ir valstiečių jaunimo mokyklose.

Tačiau Lietuvos LKJS Centro Komitetas dar nepakankamai dirba politinį-auklėjamąjį darbą jaunimo tarpe. Mažai įtraukiama į komjaunimo politinio švietimo tinklą jaunimo, nepriklausančio komjaunimui. Silpnai dirba komjaunimo organizacijos įmonėse, daugelis kolūkinių komjaunimo organizacijų dar silpnai dalyvauja kolūkių gyvenime, kaip reikiant nekovoja dėl darbo drausmės stiprinimo kolūkiečių tarpe, neišstoja prieš Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimo faktus.

Lietuvos komjaunimo Centro Komitetas visiškai nepakankamai padeda komjaunimo organizacijoms gerinti politinį besimokančio jaunimo auklėjimą.

Respublikos komjaunimo organizacijos uždavinys yra pagerinti idėjinį-politinį, auklėjamąjį darbą jaunų darbininkų ir kolūkiečių, studentijos, besimokančio jaunimo tarpe, mobilizuoti plačias jaunimo mases aktyviau dalyvauti socialistinėje statyboje, kovai prieš buržuazinės-nacionalistinės ideologijos įtakos likučius.

Partinės organizacijos turi užtikrinti, kad iš pagrindų būtų pagerintas vadovavimas komjaunimui.

Viso profsąjungoms priklauso apie 90 proc. dirbančiųjų. Per šį laiką žymiai išaugo profsąjunginis aktyvas. Daugiau kaip 80 tūkstančių profsąjunginių aktyvistų mokėsi įvairiuose kursuose ir seminaruose. Pagerintas vidinis-profsąjunginis darbas žemutinėse profsąjungų organizacijose.

Profsąjungų organizacijos vis dar silpnai vadovauja socialistiniam lenktyniavimui. Daugelyje įmonių socialistiniai įsipareigojimai prisiimami neapsvarsčius darbininkų susirinkimuose, laikų nesuvedamos įsipareigojimų vykdymo išvados. Profsąjungos visiškai mažai skiria dėmesio lenktyniavimo išvystymui žemės ūkio mechanizatorių ir specialistų tarpe.

Maža dėmesio skiriama kolektyvinių sutarčių vykdymui, profsąjungos nepakankamai kovoja dėl saugumo technikos užtikrinimo įmonėse, visiškai silpnai kovoja dėl gyvenamųjų namų statybos planų įvykdymo.

(Nukelta į 4-tą psl.)

D r g. A. S N I E Č K A U S p r a n e š i m o t e s i n y s

(Atkelta iš 3-čio psl.)

Mūsų profsąjunginės organizacijos būtų galėjusios padaryti nepalyginti daugiau komunistiškai auklėjant darbo žmones ir mobilizuojant juos siekti naujų laimėjimų vystant respublikos ūkį ir kultūrą, jeigu Respublikinė profsąjungų Taryba būtų geriau vadovavusi profsąjungų organizacijoms, daugiau teikusi joms praktinės pagalbos.

Vadovaujantieji Respublikinės profsąjungų Tarybos darbuotojai žemutinėse organizacijose būna retai, mažai teikia joms konkrečios pagalbos vietoje. Drg. Baranauskas ir drg. Matycinas silpnai kovoja su trūkumais profsąjunginių organizacijų darbe.

Partinių organų uždavinys — gerinti vadovavimą profsąjungoms ir kreipti jų veiklą į gamybinių planų įvykdymą ir viršijimą.

Įvykdžius rinkimus į vietines Tarybas, o taip pat sudarius rajonus ir sritis, vietinės Tarybos žymiai sustiprėjo, sustiprino ryšius su plačiosiomis darbo žmonių masėmis, atlieka didelį darbą stiprinant kolūkius ir tenkiant kultūrinius-buitinius gyventojų poreikius.

Į vadovaujančią tarybinį darbą iškelta didelė skaičius naujų žmonių. Per pastaruosius dvejus metus apie 1.000 tarybinių darbuotojų buvo papildomai apmokyti šešių mėnesių kursuose prie Ministrų Tarybos.

Tačiau daugelis komunistų savo pasisakymuose atskaitiniuose-rinkiminiuose partiniuose susirinkimuose ir konferencijose kritikavo sričių, miestų ir rajonų vykdomuosius komitetus už tai, kad jų darbe yra formalizmo ir biurokratizmo elementų, kad jie vis dar nepakankamai vadovauja gyvenamųjų namų, komunalinei-buitinei ir kultūrinei statybai.

Ypač aštriai buvo kritikuoti Vilniaus ir Kauno sričių vykdomieji komitetai už silpną vadovavimą rajonų vykdomiesiems komitetams. Sričių vykdomieji komitetai nepalaiko nuolatinių gyvų ryšių su rajonų vykdomaisiais komitetais.

Eilėje rajonų nepakankamai vertinamas apylinkių Tarybų, kaip valstybinės valdžios organų, vaidmuo.

Vietinių Tarybų vykdomuosiuose komitetuose nepatenkinamai dirbama su darbo žmonių skundais ir pareiškimais.

Ministrų Taryba mažai tei-

kia pagalbos sričių vykdomiesiems komitetams, neįsiginilina į jų darbą, nepadedą sričių vykdomiesiems komitetams jų darbe teikiant paramą rajonams.

Ministrų Taryba nerodo pakankamo reiklumo ministerijų atžvilgiu, taikstosi su trūkumais jų darbe, nesiima būtinų priemonių stiprinant valstybinę drausmę tarybinėse įstaigose.

Ministrų Taryboje neski-riama pakankamo dėmesio kultūrinės statybos klausimams, miestų sutvarkymui, darbo žmonių buitinių sąlygų pagerinimui. Už tuos trūkumus kaltę tenka visų pirma Ministrų Tarybos pirmininkui drg. M. Gedvilui.

Ministrų Taryba turi dirbti su didesniu įtempimu.

Respublikos partinės organizacijos pagerino masinį politinį darbą moterų tarpe. Ryšium su tuo auga jų politinis ir gamybinis aktyvumas. Daug moterų iškelta į

Ideologinio darbo klausimai

Per praėjusį nuo Lietuvos KP(b) VI suvažiavimo laiką atliktas tam tikras darbas keli-ant politinį-teorinį kadrų lygį.

Pagerėjo vadovaujančių partinių ir tarybinių kadrų marksistinis-lenininis mokymasis.

Partinio švietimo tinklas miestuose ir kaimo rajonuose išaugo, sustiprėjo mokymosi drausmė. 95 procentai visos mūsų partinės organizacijos sudėties apimta politinių ir bendro lavinimosi mokslu.

Išaugo idėjinis - teorinis partinio švietimo lygis, išaugo propagandistų kadrai, vystomas darbas jų kvalifikacijai kelti.

Vis plačiau vystoma pasikaitinė propaganda.

Per ataskaitinį laikotarpį skaityta daugiau kaip 150 tūkstančių paskaitų, kurių klausė apie 11 milijonų žmonių. Išaugo Politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugija: nuo 299 narių 1948 metais iki 6.772 narių 1952 metais.

Žymų darbą atliko Lietuvos KP(b) CK Partijos istorijos institutas. Išversta ir išleista 27 marksizmo klasikų raštų tomų, jų tarpe Karlo Markso ir Fridricho Engelso rinktinių raštų dvitomis, Vladimiro Iljičiaus Lenino 12 Raštų tomų, Josifo Visario-novičiaus Stalino 13 Raštų tomų.

Kiek pagerėjo marksizmo-

atsakingą partinį, tarybinį ir ūkinį darbą, geriausios iš jų išrinktos vietinių Tarybų ir TSRS bei Lietuvos TSR Aukščiausiuju Tarybų deputatais.

Didelį vaidmenį darbe kolūkiečių-moterų tarpe atlieka moterų tarybos. Partinėms organizacijoms vadovaujant, daugelis moterų tarybų dirba didelį politinį-auklėjamąjį darbą moterų tarpe, aktyviai padeda stiprinti kolūkius.

Tačiau didelė moterų tarybų dalis kolūkiuose, taip pat ir įmonėse dirba dar silpnai.

Reikia sustiprinti masinį-politinį ir auklėjamąjį darbą moterų tarpe, atkreipus rimtą dėmesį į sustiprinimą kovos su religiniais prietarais atskirų grupių moterų tarpe, siekti jų bendro išsilavinimo ir politinio lygio pakėlimo, aktyviau traukti moteris į gamybinę ir visuomeninę-politinę veiklą, drąsiau kelti moteris į vadovaujančią darbą.

leninizmo propaganda mūsų laikraščių ir žurnalų puslapiuose.

Tačiau mes jokių būdu negalime pasitenkinti pasiektu marksizmo-leninizmo studijavimo ir propagandos lygiu.

Mes turime pagerinti darbą, siekiant, kad mūsų kadrai giliai įsisavintų marksizmą-leninizmą, kad jie galėtų sėkmingai vykdyti komunistų partijos liniją.

Iš čia išplaukia partinių organizacijų uždavinys — pagerinti vadovavimą marksistiniam - lenininiam švietimui, nenuilstamai kelti idėjinį-politinį mūsų propagandinio darbo lygį, kelti teorinį propagandistų pasirušimą.

Reikia daugiau dėmesio skirti teisingam mokyklų ir ratelių komplektavimui, stiprinti mokymosi drausmę, teisingai paskirstyti propagandistų jėgas.

Būtina politiniu mokymusi apimti visus komunistus.

Respublikoje silpnai vystoma mokslinė-ateistinė propaganda.

Reikia pagerinti respublikinių ir sričių laikraščių ir žurnalų darbą marksizmo-leninizmo mokslo propagandos srityje. „Tiesa“, „Sovietskaja Litva“, sričių laikraščiai turi sistemingai spausdinti medžiagą į pagalbą propagandistams ir partinio švietimo tinklui, o taip pat savarankiškai besimokantiems

marksizmo-leninizmo, siejant šią medžiagą su partinio švietimo tinklo mokymosi programa ir mokymosi planu.

Reikia rimtai pagerinti Lietuvos KP(b) CK žurnalo „Komunisto“ turinį, pakelti jo idėjinį-teorinį lygį ir jo vaidmenį respublikos partinės organizacijos gyvenime.

Reikia imtis visų priemonių Lenino Raštų išleidimui paspartinti.

Lietuvos KP(b) VI suvažiavimas iškėlė Partijos istorijos institutui uždavinį paspartinti revoliucinio judėjimo istorijos, Lietuvos Kompartijos istorijos paruošimą. Jau nemaža padaryta pagrindiniams istorijos klausimams paruošti. Eilė medžiagos yra jau paskelbta, kai kuri medžiaga ruošama spaudai. Bet šį darbą mums reikia sustiprinti, kad artimiausiu metu turėtume revoliucinio judėjimo istorijos ir Lietuvos Kompartijos istorijos apybraižas.

Didelis uždavinys, kurį mes turime išspręsti per dvejus-trejus metus, yra išversti ir išleisti lietuvių kalba tokius veikalus, kaip Karlo Markso „Kapitalas“ ir Fridricho Engelso „Anti-Diuringas“.

Pereinu prie masinio-politinio agitacinio darbo klausimų.

Išaugo agitatorių kadrai. Tačiau partinės organizacijos mažai rūpinosi agitatorių politinio lygio kėlimu, nepakankamai nukreipdavo jų darbą, dėl to agitaciniame-masiniame darbe dar yra daug trūkumų. Daugelis agitatorių kolektyvų nedirba sistemingo darbo darbo žmonių tarpe, agitacinis darbas ne visuomet siejamas su konkrečiais socialistinės statybos uždaviniais.

Reikia sustiprinti darbo žmonių komunistinio auklėjimo darbą, sustiprinant agitatorių kolektyvų sudėtis, ypač kaimo vietovėse, įtraukiant į agitacinį-masinį darbą politiškai pasirušėjusius komunistus ir inteligentiją, teikti nuolatinę pagalbą agitatoriams. Masinis-politinis darbas vis dar nepakankamai nukreiptas į kovą prieš buožinių ir kitų priešiško elementų likučius, siekiančių padaryti žalą kolūkiams. Nepatenkinamai dar vykdomas demaskavimas Amerikos — Anglijos karo kurstytojų ir jų agentų — buržuazinių nacionalistų.

Kai kurios partinės organizacijos savo kasdieniniame

darbe neteikia reikiamos reikšmės darbo žmonių auklėjimui tarybinio patriotizmo, broliškos TSRS tautų draugystės dvasia.

Būtina sustiprinti agitacinį-masinį darbą ir pramonės įmonėse, nes daugelyje įmonių šis darbas silpnai dirbamas. Masinis-politinis darbas ypač atsilieka statybos darbininkų tarpe ir durpynuose. Tokios miestų organizacijos, kaip Šiaulių, Panevėžio, užleido masinį-politinį darbą įmonėse. Rimtai turi pagerinti masinį-politinį darbą ir geležinkelio bei vandens transporto politiniai skyriai.

Prie Lietuvos KP(b) CK sudaryta pranešėjų grupė, į kurią įeina daugiau kaip 200 vadovaujančių respublikos darbuotojų. Tokios pat grupės sudarytos prie sričių, miestų ir rajonų komitetų. Per pastaruosius metus vidutiniškai kas mėnesį buvo surengta daugiau kaip 5 tūkstančiai susirinkimų su vadovaujančių darbuotojų pranešimais, dalyvaujant juose 650 tūkstančių darbo žmonių. Tuo tarpu šiame darbe yra daug trūkumų. Toli gražu ne visi vadovaujantieji draugai sistemingai daro pranešimus gyventojams. Kai kurie draugai mėgina įvairiais pretekstais nusišalinti nuo šio darbo. Ne visuomet reikiamo lygio yra pranešimų kokybė.

Šiuos trūkumus būtina pašalinti, pasiekti, kad visi vadovaujantieji draugai nuolat dalyvautų gerinant masinį darbą gyventojų tarpe.

Vienas iš svarbiausių mūsų uždavinių yra pakelti idėjinį-politinį masinio-agitacinio darbo lygį. Dėl to reikia nuolat rūpintis agitatorių politinių žinių kėlimu, geriausio patyrimo skleidimu. Reikia pasiekti, kad kiekvienas agitatorius, kaip minimumą, praeitų mokymosi kursą politinėje mokykloje. Agitatoriai turi kelti savo bendro išsilavinimo lygį.

Per šį laiką žymiai išaugo bolševikinė spauda. Respublikinių ir sričių laikraščių bei žurnalų redakcijos pagerino aktualių ūkinio-politinių respublikos gyvenimo klausimų, o taip pat partinės statybos klausimų nušvietimą. Išaugo laikraščių vaidmuo komunistiniame darbo žmonių auklėjime.

(Nukelta į sekantį numerį)

Redaktorius S. ZAUKA